

Abstrakt

Diplomová práce se zabývá povinností loajality společníků kapitálových společností. Ačkoliv je princip loajality dle některých odborníků základem všech soukromoprávních vztahů, v oblasti obchodního práva je tento institut víceméně přehlížen. Diplomová práce nejprve popisuje povinnost loajality v širším kontextu a popisuje fungování tohoto institutu v dalších zemích, kde je tradičně respektován, a to ve Spojených státech Amerických a v Německu.

Výklad pokračuje k vývoji povinnosti loajality společníků kapitálových společností v České republice. Před rokem 2014 ještě nebyla tato povinnost pozitivním právem kodifikována, nebo alespoň na pramenech tohoto institutu nepanovala v odborných kruzích shoda. Princip loajality se začal prosazovat od roku 2006, kdy byl nejprve pojmenován a byly položeny jeho teoretické základy a východiska v rámci odborných právních kruhů. I když na mnoha aspektech, ani na existenci institutu samotného, nepanovala mezi právními teoretiky jednoznačná shoda, povinnost loajality byla postupně jednoznačně ukotvena také v judikatuře soudů. K principu loajality se postupně vyslovil Nejvyšší i Ústavní soud. Soudní rozhodnutí mají pro tento institut a jeho obsah zásadní význam.

Rekodifikace soukromého práva přinesla mimo jiné také změny tohoto institutu. Povinnost loajality je od 1. ledna 2014 výslovně ukotvena, a to občanským zákoníkem na úrovni korporací. Diplomová práce v kontextu nového soukromého práva dále zkoumá obsah této povinnosti, její vznik a zánik a následky jejího porušení. Práce také zkoumá aplikovatelnost dosavadní judikatury v kontextu nového soukromého práva.

Diplomová práce dále zkoumá úpravu institutu v Nizozemském právu, a to jak jeho ukotvení v hmotném právu, tak jeho teoretickou reflexi v rámci odborných kruhů a realitu soudního rozhodování.

Závěr práce tvoří zhodnocení úpravy institutu povinnosti loajality společníků v českém právu a jeho srovnání s úpravou Nizozemskou.